

Ema a její kouzelná
ZOO

Upovídaný
tygřík

*Amelia
Cobb*

Ema a její kouzelná zoo – Upovídaný tygřík

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Amelia Cobb

Ema a její kouzelná zoo – Upovídaný tygřík – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Ema a její kouzelná ZOO

Prastrýček Horác nejdřív otevřel branku výběhu a potom bednu. Z bedny se vyřítla oranžovo-bílá chlupatá šmouha s černými pruhy.

„Co to je?“ zašvitořil Monty a vylezl Emě na rameno.

„To je malý tygřík!“ vykřikla Ema nadšeně.

Ema a její kouzelná
ZOO

Upovídaný tygřík

*Amelia
Cobb*

FRAGMENT

Se zvláštním poděkováním Siobhan Curhamové

Pro Johna Arthura

Kapitola jedna

Nový přírůstek

Ema Parkerová vylovila z kbelíku rybu a hodila ji do vody. V Záchranné zoo, kde bydlela, byl čas snídaně a Ema pomáhala krmit mořské vydry. Saša, nejmladší vydra, chytila rybu do předních tlapek a pustila se do jídla. Její sourozenci Alex a Nina nadšeně zapištěli, když Ema hodila do vody další ryby.

Jenže *někdo* tak nadšený nebyl.

„Fuj, fuj, fuj!“ šklebil se lemurek Monty.

Ema věděla, co Monty řekl, protože měla zvláštní tajemství. Uměla totiž mluvit se zvířaty a rozuměla tomu, co říkají. Nikdo jiný její tajemství neznal, dokonce ani její maminka nebo prastrýček Horác. „Co se děje?“ zeptala se a sedla si k Montymu na bobek.

„Ryby k snídani!“ nakrčil Monty znechuceně černý čumáček.

„Neboj se,“ usmála se Ema. „Pro tebe mám něco, co ti bude určitě chutnat.“ Vytáhla z kapsy kraťasů banán a podala ho Montymu.

„Mňam, mňam, mňam!“ vykřikl Monty a s chutí se do banánu zakousl.

Ema se znovu podívala na bazén. Všechna tři vydří mláďata se pohupovala na zádech ve vodě, baštila ryby a vlhká srst se jim v letním slunci oslnivě leskla.

„Jak se máš, Emo?“
zavolala na ni Jessica,
ošetřovatelka mořských
vyder, když vešla do
výběhu.

„Skvěle!“ odpověděla
Ema. „Ty ryby jim moc
chutnají.“

„Vypadají spokojeně,“
poznamenala Jessica, když
vydrí mláďata blaženě zafuněla.

„Ale opravdu ti nevadí hned první den
prázdnin pracovat?“

„Ne, mě to baví!“ Ema se chtěla stát
ošetřovatelkou zvířat, až bude dospělá,
a kdykoli mohla, moc ráda u zvířat v zoo
pomáhala.

„Možná budeme potřebovat, abys
nám pomohla ještě s něčím,“ řekla
Jessica a kývla na prázdný výběh
vedle. „Jsem zvědavá, kdo tu bude
bydlet.“

Ema pohlédla na krásný nový výběh. Její prastrýček Horác, majitel Záchranné zoo, ho nechal nedávno vybudovat. Uprostřed se nacházelo jezírko a kolem něj byly kameny a stromy. „Určitě nějaké zvíře, které potřebuje spoustu prostoru a rádo šplhá a plave,“ prohlásila Ema. „Že by krokodýl?“

„Možná. Nebo třeba tlupa lidoopů,“ zamyslela se Jessica a hodila do vody další rybu.

Ema přikývla.

Náhle se zoologickou zahradou rozlehlo veselé TÚ, TÚ, TÚ. Bránou právě projel kabriolet prastrýčka Horáce se staženou střechou. Horác měl na hlavě hučku, aby mu nesvítilo sluníčko do očí. Za autem byl připojený vozík s velikou bednou. Emě se rozbušilo srdce vzrušením. To musí být to nové zvíře! Sloni ve vedlejším výběhu začali rozjařeně troubit! Opice nedočkavě vrískaly. Monty běhal dokola

